

[Niels Andersen.]

på mangfoldige andre områder har venstre og de konservative stemt for en lovgivning, som har medført øgede udgifter. Det viser sig jo også nu ved revisionerne af folkepensionen, at venstre og de konservative ikke holder sig tilbage. Jeg ved ikke, om det kan kaldes forsvarligt, at man angriber det stigende forbrug af kroner, når man samtidig har været med til at stemme for, at dette forbrug finder sted. Det er i hvert fald ikke en ansvarsfuld agitation. Man må imidlertid ud over det, jeg her har nævnt, konstatere, at der er skabt frihed på væsentlige områder; her tænker jeg først og fremmest på liberaliseringen og på den bane, toldpolitikken er ført ind i, og som betyder, at der er gennemført en liberal politik.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen spurgte i går: hvad er det andet end socialistisk politik, I har lavet? Jeg vil gerne minde det ærede medlem hr. Erik Eriksen om den politik, der er gennemført på det handelspolitiske område. Jeg kan kun undre mig over, at partiet venstre ikke ville være med til at gennemføre denne gennemgribende liberalisering af vor handelspolitik. Det står i hvert fald for mig som en gåde, at det parti, der gennem mange, mange år mente at have førstepladsen som liberalt parti, ikke ville være med, men tværtimod ville ind i de seks, som jo i langt, langt højere grad, end vi hidtil har kendt, er et protektionistisk foretagende, er et planøkonomisk foretagende. Man kan undre sig over venstres stillingtagen i dette spørgsmål, når man hører statskonsulenten i Bonn udtale sig noget i retning af, at hvis vi var kommet ind i de seks, havde vi måttet forudse, at den høje ydre toldmur inden for de seks ville ned-sætte vor import fra England, og at dette igen ville medføre, at vi ville miste en del af det engelske marked, og når samtidig den samme statskonsulent siger om dansk landbrugs muligheder for at afsætte sin baconproduktion, at vi kunne ikke sælge ét baconsvin til Vesttyskland. Hvad er det dog for en stilling, venstre har taget i denne sag?

Må jeg i denne forbindelse understrege, at det er hverken venstres eller den Pinstrupske linje inden for landbrugsorganisationerne, der har varetaget landbrugets interesser i denne sag. Det har ene og alene været regeringen, og det danske landbrugserhverv kan

takke regeringen for den indsats, der er øvet på dette område ... (*Sønderup*: Det behøver vi ikke!) ... Jeg undrer mig slet ikke over, at det ærede medlem hr. Sønderup ikke vil takke. Jeg hørte godt nok i går det ærede medlem hr. Sønderup beklage sig over de vilkår, dansk landbrug har haft under denne regering, og fremføre en grædekoneagtig beklagelse, sådan som sædvanen er inden for disse kredse. Men jeg må meget stærkt advare det ærede medlem hr. Sønderup og venstres blade i al almindelighed mod at sprede den pessimisme i landbrugskredse, som de gør. Det tjener nemlig ikke landet, at man prøver på at tegne billedet så mørkt på trods af, at der dog på adskillige områder er lyspunkter også for landbrugserhvervet. Hvis man positivt vil arbejde med i de internationale forhandlinger på at skabe bedre afsætningsmuligheder for landbrugserhvervet, kan vi kun gå en lysere tid i møde.

Det er imidlertid betegnende for venstres talsmænd i al almindelighed, at de søger at lægge et røgslør over de kendsgerninger, der foreligger, og det er også betegnende, at det er så overordentlig vanskeligt for os inden for retsforbundet at få venstres talsmænd i tale ude omkring i landet. Jeg kan nævne et eksempel i så henseende fra den allersidste tid. Jeg står tilfældigvis med et brev i lommen, som jeg har modtaget fra AOF i Odense. Jeg havde givet tilsagn om sammen med statsministeren og de ærede medlemmer hr. Baunsgaard og hr. Foged at tale ved et stort møde om beskatningsforhold. AOF skrev så til mig — jeg udbeder mig formandens tilladelse til at citere —:

„Da det konservative folkeparti har vægret sig ved at deltage i mødet, og da venstre nu trods givet tilsagn også har trukket sig tilbage, ...“ annullerer man mødet.

Det er de vilkår, man giver retsforbundet ude omkring i landet. Man ønsker ingen møder med os på ligé fod, man ønsker ikke at give afkald på den fortrinssstilling, man har i den presse, som jo dækker store dele af landet. Retsforbundets eneste ønske er at mødes på lige fod med de herrer repræsentanter for venstre.

Må jeg endvidere sige vedrørende den politik, der er ført, og som det ærede medlem hr. Erik Eriksen i går betegnede som